

JAK MÁŠL DĀŠDA PSA - 1.

PondĀĽĀ-, 14 bĀ™ezen 2022

"Pes do domu, Ā•akan do ruky", prohlĀĽsil dĀĽdeĀ•ek FrantiĀjek v hospodĀĽ u LorencĀĽ. O pĀĽr dnĀ- pozdĀĽji si dĀĽda pĀ™eĀĽ Ā•ŽTĀ™i muĀĽi ve Ā•lunu" a poĀ™Ā-dil si foxteriĀĽra. Montmorency mu jako jmĀĽno psa na SlovĀĽjku pĀ™ipadlo ponĀĽku tak malĀĽho, milĀĽho, strakatĀĽho, hrubosrstĀĽho psĀ-ka pojmenoval Aran. Ten pes tu knihu asi Ā•etl taky a mĀĽl vnitĀ™nĀ-literĀĽrnĀ- vzor ve vĀĽech smĀĽrech pĀ™ekonat. Pro vĀĽmĀĽnu svĀĽch mlĀĽĀ•nĀĽch zubĀĽ za novĀĽ pouĀĽĽil dĀĽdeĀ•kovi vychĀĽzkovou hĀĽ. HĀĽ, kterĀĽ s dĀĽdou pĀ™eĀĽila dvĀĽ svĀĽtovĀĽ vĀĽlky, porazil Aran bĀĽhem tĀ™Ā- minut.

Nebyl to pes. Byla to

neĀ™Ā-zenĀĽ stĀ™ela, sud stĀ™elnĀĽho prachu a pytel blech v jednom. BĀĽhem nĀĽkolika dnĀ- vyhnal z naĀĽeho dvora a zahrady myĀĽi, potkany, veverky, tchoĀ™e, sousedovy dvojĀ•ata a tetu FilomĀĽnu, co nĀĽim kradla okurky z paĀ™eniĀĽtĀĽ. KoĀ•ky, kterĀĽ se trapnĀĽ spletly pĀ™i pĀ™edstavĀĽ, ĀĽe na sloupku plotu jsou v bezpeĀ•Ā-, likvidoval Aran jedinĀĽm skokem a boĀ•nĀ-m chvatem, za jakĀĽ by se nemusel stydĀĽt prvligovĀĽ zĀĽpasnĀ-k.

MĀ-stnĀ- hajnĀĽ, strĀĽc AntonĀ-n (protoĀĽe u nĀĽjs jsme vĀĽichni nĀĽjak pĀ™Ā-buznĀ- a kdyĀĽ ne, tak na tom pracujeme) nabĀ-zel pĀ™i nĀĽvĀĽtĀĽvĀĽch dĀĽdeĀ•kovi za Arana stĀĽle vyĀĽĀĽ- Ā•ĀĽtky.

Nebylo vĀĽjak nĀĽhodnĀĽ, ĀĽe pan

Ā•epek napsal pohĀĽdku o DĀĽĀĽence podle plemene foxteriĀĽr. NenĀ- jinĀĽ pes na svĀĽtĀĽ, kterĀĽ mĀĽ smysl pro lumpĀĽrny, jako foxteriĀĽr. Jsou to psi se smyslem pro humor a nic jim nevadĀ-, ĀĽe je to Ā•asto humor veskrze Ā•ernĀĽ.

DĀĽdeĀ•kovi Aran se svĀĽmi nĀĽjpady pĀ™ilnul k srdci tak, ĀĽe bez smlouvĀĽnĀ- platil poĀĽĀĽĽkovi za roztrhanĀĽ kalhoty, tetĀĽ Fanynce za seĀĽranĀĽ papuĀ•e a sestĀ™enici Olince za novĀĽ penĀĽil. MyslĀ-m si ovĀĽjem, ĀĽe Olinka si ten penĀĽil okousala sama, aby si mohla koupit novĀĽ dvoupatrovĀĽ s obrĀĽzky. OmlouvĀĽ ji vĀĽjak to, ĀĽe Aran jĀ-zpĀ-sobil velikĀĽ vnitĀ™nĀ- dilema. Olinka se ve ĀĽkole pĀ™ihlĀĽila do krouĀĽku mladĀĽch pĀ™Ā-rodovĀĽdcĀĽ a ochrĀĽncĀĽ pĀ™Ā-rody.

Bylo to v dobĀĽ, kdy jsme v nĀĽjakĀĽm

krouĀĽku museli bĀĽt vĀĽichni. Kdo se nepĀ™ihlĀĽil dobrovolnĀĽ, byl do nĀĽjakĀĽho zapsĀĽn ĀĽkolnĀ-kem HrbĀĽĀkem. Byl rozhodnĀĽ lepĀĽĽ- krmit rybiĀ•ky, neĀĽ si hrĀĽt nĀĽkde na Ā™epnĀĽm poli s motykou na MiĀ•urina. NaĀĽtĀĽstĀ- panĀ- uĀ•itelka vedla dĀĽti k lĀĽsce ke zvĀĽĀ™atĀ™ celkem nenĀĽsilnĀĽ. K tomu pĀĽjĀ•ovala dĀĽtem svĀĽho kocoura KokeĀĽje vĀĽdy na nĀĽkolik dnĀ- domĀĽ. MĀĽly ho ukĀĽzat rodiĀ•Ā™ a vysvĀĽtit jim, na co mĀĽ kocour vousy. Na vesnici, kde mĀĽl kaĀĽdĀĽ tĀ™i koĀ•ky, kocoura, kozu, prase, krĀĽlĀ-ky, slepice, kohouta, kaĀ•eny a husy, to byl velmi zajĀ-mavĀĽ vĀĽchovnĀĽ krok. PanĀ- uĀ•itelce, kterĀĽ po ĀĽkole dostala z Prahy umĀ-stĀĽnku do naĀĽĽ- vesnice v akci Ā•ŽmĀĽsto pomĀĽhĀĽ venkovu", se vĀĽjak kocour jako pomĀĽcka jevil z hlediska KomenskĀĽho principu Ā•ŽĀĽkola hrou" jako nenahraditelnĀĽ.

DĀĽdeĀ•ek FrantiĀjek tvrdil, ĀĽe je mu Ā•plnĀĽ jedno, na co

mĀĽ jakĀĽsi domestikovanĀĽ Felis vousy. On, ĀĽe mĀĽ kocoura Boba na to Ā•Žaby chytal myĀĽi, ale ty on nechytĀĽ, protoĀĽe ho babiĀ•ka moc krmĀ- a Bob je pak lĀ-nĀĽ jako sviĀĽa." PanĀ- uĀ•itelka ovĀĽjem zapĀĽjĀ•enĀ- modrĀĽho kocoura naĀĽĽ- Olince nedomyslela. FoxteriĀĽr Aran pĀ™Ā-tomnost KokeĀĽje ve svĀĽm rajonu vnĀ-mal velmi nevlĀ-dnĀĽ a ihned jej vyzval na souboj. Souboj vyhrĀĽl v prvnĀ-m kole KO a ani metla hozenĀĽ babiĀ•kou mezi zĀĽpasnĀ-ky, jako ruĀ•nĀ-k do ringu, KokeĀĽje nezachrĀĽnila.

DĀĽda vytĀĽhnul ze ĀĽopy rĀĽĀ• a ĀĽjel se vĀĽemi poctami ukonĀ•it KokeĀĽjovu pozemskou pouĀĽ pod nĀĽĀĽ oĀ™ech. Olinka se rĀĽzem ocitla v obtĀĽĀ™nĀĽ situaci. Z naĀĽeho milovanĀĽho ArĀĽnka se vyklubal bezohlednĀĽ vrah, kterĀĽ zavraĀĽdil celou vesnicĀ-milovanĀĽho ĀĽkolnĀ-ho kocoura KokeĀĽje.

Navíc ji celá rodina začala pát esvat, a vysvat se blá-á- a proto musá- ve ájkole tvrdit, á Kokeá; nám utekl sám. Strá½c Olin se dokonce nabá-zel, á pátmi ápravá; ákolná-ho hátmíá; jako ná;hradu odpracuje 50 brigá;dnická½ch hodin. Vzhledem k tomu, á strá½c Olin byl pát-sluá;ná-kem sboru ná;rodná- bezpečnosti a fyzická; práce se á;til, byla situace opravdu vá;á;ná;.

Olinka to nesla tá;á;ce. Celá; roky já- doma vyklá;dali, á se lá;e jen ve ájkole. Dá;da ji hodiny pát esvat, á v knize ážRuá;á- vyná;lezci a objevitelá;" uvedená½ Ivan Sergejeviá- Telefonov nikdy telefon neobjevil. á½e to byl jaká½si Bell ze zemá;, kterou soudruá;ka uá;itelka nazá;vala prohná;ým zá;padem. K její-mu rozpolcená- pát ispat;lo i zjá;á;ná-, á kocour plemene ážmodrá½ ruská½ se nechová; v Rusku, ale tá;á;á; vá;á;hradná; v Anglii. A teá- má; lhá;it ve ájkole i ona? Pro Olinku to byly tá;á;ká;á; chvá-le. Ten pená;il si zaslouá;ila.

Dá;da Frantiá;ek se rozhodnul, á ve á; urovná; rá;zná;. Arana prodá; strá½covi Antoná-novi na há;jenku a bude pokoj. Há;á½, strá½c Antoná-n k nabá-zená; finaná-ná- á;á;stce postupná; pát idal flá;á;ku slivovice, zá;á-ce, bá;á;anta a srná-á-. To uá;á; bylo i na dá;du moc, ale Aran to vyá;eá;il zpá;-sobem jediná; psá;-m vlastná-m. Ve chvá-li, kdy uá;á; se dá;da Frantiá;ek se strejdou Antoná-nem chystal na dobrá½ obchod pát ipá;-t slivovicá-, pát iá;el do kuchyná; Aran a pát inesl v hubá; ze dvora dá;deá;-kovi jeho milovanou fajku tá;eá;á;á;ku, kterou dá;da uá;á; druhá½ tá;á;den hledal. A bylo po obchodu.

Od

tá; doby pát emá;á;á;-m o tom, zda chová;me my psa, nebo pes ná;js. Je nad slunce jasná;á;á-, á Aran má;á; fajku pro tyto mimoá;á;á; pát á-pady dobá;me ukrytou a pouá;á;il ji ve chvá-li, kdy to povaá;oval za nezbytná; nutná;. Po lá;tech, které; jsem v ná;á;-rodiná; proá;á;il v pát á-tomnosti psá;- mnoha plemen jsem dospá;á; k ná;á;á; a se psy je to stejná; jako v knize ážRuá;á- vyná;lezci a objevitelá;" s Ivanem Sergejeviá;-em Telefonovem...

Lá;áme sami sobá;. Dneá;ná- vá;da doká;á;e potvrdit, á jediná;ým pát edchá;-dcem vá;ech plemen psá;- je vlk. Nedovede vá;ák ani s pouá;á;á;-m poznatká;- genetiky, biochemie a psychologie zvá;-á;at odhalit tak prostou vá;c, jako je fakt, á pes si ochoá;il á;lová;ka. Bylo to takhleá;. L. M.

(Ale

to zas pát á-á;á;, kamará;di.)